

ΕΞΕΛΙΞΗ ΕΡΓΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

• Με φροντίδα του Δήμου, συντάσσεται μελέτη μεταφοράς μέρους του νερού της πηγής Λιμστά, για την ύδρευση των κατοίκων.

• Η μελέτη, "για την αντιμετώπιση των κατοικισθητικών φαινομένων", για το χωριό μας, που είχε συνταχθεί από το ΙΓΜΕ (Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών), υποβλήθηκε από το Δήμο, στη Νομαρχία.

Πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι ο Νομάρχης κ. Σώκος θα δώσει λύση στο πρόβλημα.

• Μετά από δύο άγονες δημοπρασίες, για τη "σήμαν-

ση και χαρτογράφηση του Μονοπατιού της Σπηλιάς, δημιουργία θέσης θέας και αναψυχής", πραγματοποιήθηκε με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου απ' ευθείας ανάθεση του έργου στο μηχανικό Κ. Δημήτριο Νικολόπουλο.

• Με πρωτοβουλία του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου κ. Ασημακάκη και σύμφωνη γνώμη των μελών, ανακατασκευάστηκε η μάντρα του Πάρκινγκ. Το κόστος, όπως πληροφορηθήκαμε, καπύθηκε από προσφορές συγχωριανών μας. Τους ευχαριστούμε και περιμένουμε από τον Πρόεδρο πληροφόρηση για τις προσφορές.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ

Στις 9/6/2007 επισκέφτηκε το Δήμο Πλατάνου ο Νομάρχης κ. Θύμιος Σώκος, προκειμένου να ενημερωθεί προσωπικά, για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Δήμος και γενικότερα η Περιοχή. Στη συνάντηση εργασίας που έγινε στον Πλάτανο, ο Δημοτικός Σύμβουλος Κώστας Φουρλάς και ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Ανδρέας Ασημακάκης ανέπιναν τα επιμέρους προβλήματα του Χωριού μας.

Μεταξύ άλλων, ο κ. Νομάρχης δεσμεύτηκε:

- για τη βελτίωση των αγροκανθάρων, και οπωδήποτε κάθε χωριό να επικοινωνεί με ένα τοπικό ασφαλτοστρωμένο δρόμο,

- για την πλεκτροδότηση του Παλιονέκαρου.

Θα φροντίσει:

- να τοποθετηθούν μπάρες στα επικίνδυνα σημεία του δρόμου,

- για την αντιμετώπιση των κατοικισθήσεων,

- για πλεκτρική εγκατάσταση στην πηγή Λιμστά.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Η 22α Μαρτίου ήταν αφιερωμένη στο νερό. "Ήταν η Παγκόσμια ημέρα νερού".

Η ημέρα αυτή έρχεται να μας θυμίσει αφ' ενός μεν πόσο απαραίτητο είναι το νερό στη ζωή μας και αφ' ετέρου το καθήκον μας απέναντι σ' αυτό το θείο δώρο. Χωρίς νερό είναι αδύνατο να ζήσουν άνθρωποι, ζώα, φυτά.

Το νερό δεν είναι ανεξάντλητο, στο σπίτι στο εργαστήρι, στο εργοστάσιο, στο χωράφι, παντού γίνεται αλλαγήστη η χρήση του, γι' αυτό και ο υδροφόρος ορίζοντας δύο και χαμηλώνει επικίνδυνα. Πόσες πηγές δεν έχουν χαθεί και πόσα ποτάμια κατάντησαν "μυλαύλακα"!

Κι όμως αυτό το θείο αγάθο το σπαταλάμε ασυλλόγιστα και αδικαιολόγητα με την υπερκατανάλωση. Και μόνο, όταν υπάρχει λειψυδρία, τότε μόνο προσπαθούμε να βρούμε λύσεις.

Χρειάζεται ορθολογιστική διοχείριση των υδάτινων πτώρων.

Για μας τους Νεχωρίτες ένας λόγος παραπάνω, που το χωριό μας δε φημίζεται για τα πολλά νερά του.

Έρχεται καλοκαίρι. Βροχές και χιόνια δεν έπεσαν φέτος, για να γεμίσουν οι φλέβες της γης με νερό. Χρειάζεται

μέτρο και περίσκεψη στην κατανάλωσή του.

Από τώρα πρέπει να φροντίσουμε πώς θα καταναλώνουμε το υπάρχον νερό και από τώρα πρέπει να κινηθούμε για τη μεταφορά μέρους του νερού των Λιμστών για τον πλουτισμό του Υδραγωγείου.

Από το Δήμο συντάσσεται σχετική μελέτη. Απαιτείται, σύμφωνα με τη μελέτη, υδρομάστευση, ηλεκτρική ε-

γκατάσταση στην πηγή για τη λειτουργία αντλιοστασίου και κατασκευή δεξαμενής κάπου γύρω στο σχολείο, αν η αντλία δεν μπορεί να στελει το νερό στις υπάρχουσες δεξαμενές.

Αυτά φυσικά αφορούν το (εγγύς) μέλλον, σε μας, στον καθένα χωριστά και σ' όλους μαζί, εναπομένει να κάνουμε καλή χρήση του νερού, για να μην πούμε... "το νερό νεράκι".

Στα πεταχτά...

(χωριάτικο κρασί, κουλούρια, αβγά, τυριά, πίτες, κοκορέτσι κ.ά.)

Τα Καταστήματα (του Φούρλα, του Καλαθά και του Κοπάνη) ανέλαβαν το ψήσιμο των κατσικιών, που ήταν έτοιμα στην ώρα τους. Το μεσημέρι στην αίθουσα του Σχολείου, όπως κάθε χρόνο, φάγαμε και γλεντίσαμε μέχρι τις απογευματινές ώρες.

Το πλατάνι της πλατείας μετά το κλάδεμα απέκτησε πλούσια κόμη. Επομένως θα έχουμε καλό ίσκιο το καλοκαίρι.

ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου, με τη συνδρομή του Συλλόγου, ενδιαφέρθηκε για την τακτοποίηση, "νοικοκύρεμα", του αρχείου, που απέμεινε στην Κοινότητα μετά την ένταξή της στο Δήμο Πλατάνου.

Αυτές έδιναν με τις γέννες τους τη συνέχεια της ζωής με παιδιά (αγόρια ή κοτσιόρες) και ήταν οι πηγές ζωής, αγάπης και φροντίδας. Δε γένναγαν σε Μαιευτήρια, αλλά γύρω στη γη.

Η Βάβα - Μανιά και η Μάνα στο χωριό μας, ήταν ένα αγκωνάρι της οικογένειας.

Είναι πράγματι μια σπουδαία εργασία, γιατί όλες οι πληρο-

φορίες, που αφορούν στη δραστηριότητα της Κοινότητας και των κατοίκων, στα έργα, στις δωρεές κλπ., θα χάνονταν.

Τη σπουδαία αυτή εργασία ανέλαβε να διεκπεραιώσει ο πρώην Γραμματέας της Κοινότητας Κωνσταντίνος Χαρμαντζής, τον οποίο και ευχαριστούμε.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ

Από το Νομάρχη Αιτ/νίας Θύμιο Σώκο λάβαμε το παρακάτω Δελτίο Τύπου που αφορά στο Δήμο Πλατάνου, το οποίο και δημοσιεύουμε.

Τις άμεσες προτεραιότητες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης για τον Δήμο Πλατάνου ανακοίνωσε ο Νομάρχης Αιτ/νίας Θύμιος Σώκος στα πλαίσια μιας μεγάλης συνέλευσης, που πραγματοποιήθηκε στην πλατεία της έδρας του Δήμου το Σάββατο (9 Ιουνίου 2007), κύριο χαρακτηριστικό της οποίας ήταν η μεγάλη συμμετοχή των κατοίκων της περιοχής.

Υποδεχόμενος το Νομάρχη, ο Δήμαρχος Ανδρέας Δρόσος έκανε εκτενή αναφορά στα θέματα που απασχολούν τον Δήμο Πλατάνου εστιάζοντας σε θέματα οδοποιίας (κατοικισθήσεις, διαγραμμίσεις, προστατευτικές μπάρες βελτίωση οδικού δικτύου).

Στη συνέχεια το λόγο πήραν Δημοτικοί Σύμβουλοι, πρόεδροι των Τοπικών Διαμερισμάτων Καραχρήστος και ο Προϊστάμενος Εκτέλεσης Έργων Αευτέρης Γκιούσας. (Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Παρακαλούνται όσοι από τους Χωριανούς μας άπλησαν διεύθυνση κατοικίας, να μας πληροφορήσουν, προκειμένου να διορθώσουμε το αρχείο του Συλλόγου.

Με την ευκαιρία σας γνωρίζουμε ότι στις περιπτώσεις απλησίας διεύθυνσεως, υπάρχει δυνατότητα των ΕΛΤΑ να παραδίδουν, την απληπλογραφία με την παπιά διεύθυνση στην οποία διεύθυνση οποιοδήποτε Κατάστημα των ΕΛΤΑ και να συμπληρώσετε σχετική αίτηση επιδεικνύοντας την αστυνομική σας ταυτότητα. Κόστος 2,00 (δύο) Ευρώ.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Κωνσταντίνα Χαραλαμπούλου, σύζυγος Σπύρου Πουγκατιώτη, γέννησε αγοράκι.

Η Βίβια Μάλλιου, σύζυγος Γεωργίου Πάφη, γέννησε κοριτσάκι.

Στην Αμερική η Αιμιλία σύζυγος Γεωργίου Κ. Γιάνναρη γέννησε κιριτσάκι.

Η Ντόλι Καρανδρίκα, σύζυγος Ιωάννη Σιατούφη, γέννησε κοριτσάκι.

Η Κατερίνα σύζυγος Κωνσταντίνου Εύκη γέννησε κοριτσάκι.

Στην Αμερική η Λώρη σύζυγος Νικολάου Ι. Καραγιάννη γέννησε κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 15/4/2007 το ζεύγος Κατερίνα Πλάκα και Σταύρου Μουτάφη βάφτισε το αγοράκι του και το ονόμασε Μιχαήλ.

Να ζήσει το Νεοφώτιστο.

ΓΑΜΟΙ

Στις 14/4/2007 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Άρτας έγιναν οι γάμοι του Δημήτρη Μάλλου και της Βασιλικής Τζοβάνου.

Στις 20/5/2007, στην Αμερική (στην πόλη York Pennsylvania) παντρεύτηκε ο Λούης Τριανταφύλλου (το γένος Μάνθας Κανέλλου) με την Τζέσικα-Μιχαέλα Χόλαντ.

Στις 26/5/2007 στον Ιερό Ναό Αγίου Χαραλάμπους Ιλλισίων έγιναν οι γάμοι της Γιώτας Χρ. Λειβαδίτη και του Δημήτρη Κοντομέρκου.

Στις 16/6/2007 στον Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας Αγρινίου έγιναν οι γάμοι Σωτήρη Πλάκα και της Λίτσας Θάνου.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 18/4/2007 κηδεύτηκε στο Χωριό ο Δημήτριος Πανάγος του Γεωργίου και της Αλέξως.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας Κωδικός 3327

★★★

Εκδότης ΜΑΝΩΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ./Fax: 210.76.45.280

Internet site: www.nehoritis.gr

★★★

Ηλεκτρονική σελ/ση - Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΔΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ./Fax: 210.52.38.107

E-mail: costaszl@yahoo.gr

★★★

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγησιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

Στις 1/5/2007 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στη Μυτιλήνη ο Χρήστος Ι. Κώτσαλος.

Πέθανε στην Αμερική η Ευτυχία σύζυγος του Χρήστου Μαστροκώστα.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Αντωνόπουλος Ι. Γεώργιος 50

Κρανιάς Κωνσταντίνος 30

Μπαλαφούτας Δ. Νικόλαος 20

Καραγιάννης Γεώργιος Ν. 20

Φλώρου-Παναγιωτούλου

Φόνη 30

Ο κ. Χρήστος Κατσίκας, τέως Πρόεδρος της Κοινότητας Αγίου Δημητρίου, στέλνει τους χαιρετισμούς του στους φίλους του Νεοχωρίτες Σταύρο Μασγάλα, Κώστα Καραγιάννη (Άγιο Κωνσταντίνο) Δημήτριο Μασγάλα (U.S.A.) και προσφέρει το ποσό των 100 Ευρώ στη μνήμη:

Κωνσταντίνου Λιάζη Σωτηρίου Χολέβα Δημητρίου Φουρλά και Κωνσταντίνου Πλάκα.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Η οικογένεια Γεωργίου Ι. Κώτσαλου πρόσφερε στη μνήμη Νικολάου Κουσίση, το ποσό των 50 Δολαρίων.

Η οικογένεια Βασιλείου Ι. Κώτσαλου πρόσφερε στη μνήμη Νικολάου Κουσίση, το ποσό των 50 Δολαρίων.

Η οικογένεια Αντωνίου Δ. Παλιομήτρου στη μνήμη των γονέων της Δημητρίου και Ευαγγελίας και του αδελφού της Δημητρίου, πρόσφερε το ποσό των 100 Ευρώ.

Η Ειρήνη Κολοκυθά (Καλαθά) και οι θυγατέρες της Μάνθα και Μαρία πρόσφεραν στη μνήμη Κώστα Κολοκυθά το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Γιαννούλα Αυγερίου (Παπακώστα) πρόσφερα στη μνήμη των γονέων της Δημητρίου και Μαγδαληνής, το ποσό των 20 Δολαρίων.

Η Γιαννούλα Αυγερίου (Παπακώστα) και τα παιδιά της πρόσφεραν στη μνήμη Δημητρίου Αυγερίου το ποσό των 20 Δολαρίων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΠΑΝΑΓΟΣ

Σε εφημερίδα της περιοχής για το θάνατο Δημητρίου Πανάγου διαβάζουμε τα ακόλουθα: «Ημεδαπός βρέθηκε νεκρός στη λίμνη του Ευπίου»

Την 24-4-2007 καταγγέλθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα Ναυπάκτου η εξαφάνιση πημεδαπού κτηνοτρόφου στο Δημοτικό Διαμέρισμα Νεοχωρίου Δήμου Πλατάνου - Ναυπακτίας ο οποίος πάσχει από ψυχολογικά προβλήματα. Αμέσως εκδόθηκαν αναζητήσεις και ύστερα από επισταμένες έρευνες στην ευρύτερη περιοχή στις οποίες συμμετείχαν Αστυνομικοί του Α. Τ. Ναυπάκτου, κλιμάκιο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας περιλαμβανομένης της Βιώρωσης.

Από την Ιατροδικαστική εξέταση διαπιστώθηκε ότι ο θάνατός του επήλθε από πνιγμό και αποκλείσθηκε η εγκληματική ζωή του. Ο νεκρός διεκομίσθηκε στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Πατρών για νεκροψία-νεκροτομή.

Από την Ιατροδικαστική εξέταση διαπιστώθηκε ότι ο θάνατός του επήλθε από πνιγμό και αποκλείσθηκε η εγκληματική ζωή του. Ο νεκρός διεκομίσθηκε στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Πατρών για νεκροψία-νεκροτομή.

★ ★ ★

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΣΓΑΓΙΑΣ

Στις 22.2.07 εγκατέλειψε νωρίς, την επίγεια ζωή, ο επίτιμος Πρόεδρος Εφετών Αθανάσιος Κ. Σγάγιας. Απεβίωσε στην Αθήνα, η εξόδιος ακολούθια εψάλλη στον Άγιο Ανδρέα Πατρών και η ταφή του έγινε στο Αγίο, όπου ετάφη και η γυναίκα του προ επών.

Ο Θανάσης ήταν γιος του μακρίτη Κων/νου Σγάγια, απόστρατου Αξιωματικού του Ελληνικού Στρατού, ο οποίος κάθε καλοκαίρι ερχόταν στο χωριό. Ο εκδιπών γεννήθηκε στην Πάτρα, στην οποία έζησε από μικρό παιδί τα περισσότερα χρόνια, με τ' αδέρφια του και τις αδερφές του και τους γονείς του. Η Μπέρα του Αγγελική ήταν κόρη του φίλου των Νεοχωρίων και Ναυπάκτου Τάσσου Πορφύρη. Αγαπούσε το χωριό και ήθελε να έρχεται στο χωριό, αλλά δεν είχε πού να μείνει. Κάποια καλοκαίρια ήρθε στο χωριό, όπου φιλοξενήθηκε από κάποιο Νεκωρίτη. Δημιούργησε μια καλή οικογένεια, αλλά έκασε προ επών τη γυναίκα του.

Τα παιδιά του, ο Κώστας είναι Δικηγόρος σε επίκαιρη θέση και η κόρη του Αγγελική, Φιλόδολος, είναι καταξιωμένα μέλη της κοινωνίας.

Ας είναι ελαφρύ το χώρα του Αγίου που τον σκέπασε.

Ν. Μ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Στις 31/5/2007 και ώρα 19.00, στο Μέγαρο Μουσικής έγινε, από τις Εκδόσεις ΚΑΣΤΑΛΙΑ του κ. Σεραφείμ Μηχιώτη, με μεγάλη επιτυχία, η παρουσίαση του βιβλίου του πρώην Καγκελάριου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας Gerhard Sehroder «ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ».

Ομιλητές της εκδήλωσης ήταν οι κ.κ.: Σεραφείμ Χ. Μηχιώτης εκδότης, Κώστας Σημίτης πρώην Πρωθυπουργός, Gerhard Sehroder, Πρώην Καγκελάριος Ο.Δ.Γ. και

συγγραφέας του βιβλίου.

Συντονιστής της συζήτησης, που ακολούθησε, ήταν ο κ. Μιχάλης Σταθόπουλος, καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν, εκτός των παραπάνω, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Παπανδρέου, Υπουργοί, βουλευτές, Πανεπιστημιακοί, Επιστήμονες, Δημοσιογράφοι, Καλλιτέχνες και πλήθος κόσμου.

</div

Ο γερο-Θωμάς έφθασε στην ώρα του στον καφενέ του κυρ-Πανάγου για τον απογευματινό καφέ του.

Έπιασε το τραπεζάκι της γωνίας και παράγγειλε το «βαρύ γλυκύ σε χοντρόφλοιο φλιτζάνι». Άναψε τσιγάρο και ρουφούσε τον καπνό, που, αφού έκανε πρώτα τη διαδρομή του ως την τελευταία κυψελίδα των πνευμόνων του, ανέβαινε ύστερα προς την οροφή του καφενέ σε πυκνές τουλίπες.

Ο γερο-Θωμάς, πνιγμένος μέσα στου καπνού τα σύννεφα, φαινόταν ανήσυχος.

Η μοναδική παρέα του, ο φίλος του, ο γερο-Γιάννος Ζάβαλος, που έπρεπε να 'ναι στον καφενέ απ' ώρα, δε φάνηκε ακόμα.

«Τι να 'παθι 'αρα' ε; Είναι καλά; Αυτός στην ώρα του είναι λοροϊ», σκεφτόταν, «γιατί να μην ήρθ' ακόμα;».

Έφερε κι ο καφετζής το βαρύ γλυκύ στο χοντρόφλοιο φλιτζάνι, τον ακούμπησε στο τραπεζάκι και έκαμε να φύγει.

— Βρε σε Πανάγο, του είπε ο γερο-Θωμάς, δε φάνηκε ο Ζάβαλος;

— Δεν ήρθ' ακόμα, μπάρμπα - Θωμά.

— Τι να' παθε; ανησύχησε ο Θωμάς.

— Ποιός ξερ' τι δ'λειές να 'χει ο άνθρωπος...

— Τι δλειές να 'χει κι αυτός κι ιγώ, πιδάκι μ'...

Ποιός ξερ' τι να 'παθι... Αργεί το κακό στ'ν ηλικία απ' που είμαστι; Κι έμεινε με τη σκέψη στο φίλο του το Γιάννο.

Κάποια στιγμή, να σου, στην πόρτα και ο Ζάβαλος.

— Πού χάθ' κις σήμιρα, ρε Γιάννο, κι έβαλα ένα σωρό κακά στο νου μ'; του είπε μόλις κάθισε.

— Τι δαίμονα να πάθω; Ο κάλπ' κος ο παράς δε χάντι, είπε ο Γιάννος.

— Μην το λες αυτό... Δεν ξέρ' τι σ' χρωστάει η μοίρα. Παράγγειλε καφέ.

— Σκέτον!... ξέρ' ισύ, είπε στον καφετζή. Σκέτον τζουρληχτό μι πολλές φ' σκάλις κι ας μην έχουμε ούτι μονόλεπτο.

Ο Θωμάς του έδωσε την καπνοσακούλα κι έστριψε τσιγάρο. Το άναψε και το απολάμβανε.

— Πού ήσαν το λοιπόν και άργησις, ρώτησε ο γερο - Θωμάς.

— Τό 'χω για τ'ν Αθήνα κι ιτοίμαζα κατ' πραγματάκια για τα πιδιά.

— Πότι μι το καλό;

— Ταχιά...

— Δεν κάθιστι να πάμι αντάμα, του είπε ο γερο-Θωμάς. Το 'χω να πάω κι ιγώ.

— Δε μπορώ, μωρέ Θωμά, γιατί θα χαλάσ'νι κατ' κουτουπλάκια που 'σφαξα κι το 'να τ' άλλο απ' ιτοίμασα. Δεν πειράζει όμως, γυρίζουμι αντάμα.

— Πότε το 'εις να γυρίσις; ρώτησε ο Θωμάς.

— Να μην κάτσω κανιά βδομάδα, νια κι πάω;

— Τι έκαμι λέει; απόρησε ο γερο-Θωμάς. Για ξιχέμασμα θα πας;

— Εμ. τόσο ταξιδ' θα κάμω, να μην κάτσω κι πέντ' εξ μέ-

Ιστορίες πανιές

Δε μας σ'κώνει ιμάς η... Αθήνα

ρις; Ισύ πότι το έις να γυρίεις;

— Αν ήταν δυνατόν κι τ'ν ίδια μέρα. Δε μι σ' κώνει ιμένα το κλίμα τ'σ Αθήνας! είπε με νόημα ο Θωμάς.

Και πήγε στην Αθήνα ο μπάρμπα - Γιάννος φορτωμένος ως τ' αφτιά. Τι κοτόπουλα, τι βούτυρα, τι τυριά, τι λαχανικά!

Χαρές τα παιδιά, χαρές τα εγγόνια για τον παππούλη. Ρωτούσαν και ξαναρωτούσαν για την υγεία του, για τους συγγενείς τους στο χωριό, για τους χωριανούς, για δλους και για όλα.

Όταν βράδιασε, πήγαιναν όλοι μαζί για διασκέδαση. Είπαν να ευχαριστήσουν το γέροντα!

Το κέντρο κατάφωτο και γεμάτο κόσμο. Πλούσια τα φαγητά κι ακόμη πλουσιότερη η μουσική. Φχαριστήθηκε ο γέροντας. Ελαμπαν τα μάτια του, γελούσαν τα μουστάκια του.

Η ώρα πέρασε. Μπήκαν στ' αυτοκίνητο για να γυρίσουν σπίτι.

— Πώς πέρασες, πατέρα; ρώτησε ο γιός.

— Μια χαρά! απάντησε ο γέροντας, μα δεν ήταν ανάγκη για τόσα έξοδα!... Ξένοι είμαστε;

— Ε, μια φορά στο τόσο, που κατεβαίνεις απ' το χωριό, χαλάλι, είπε η νύφη.

— Ας είνι... Σας ευκαριστώ, είπε ο γέροντας συγκινημένος.

Σε λίγο το αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά σ' ένα μεγάλο κτίριο. Ο γέροντας δεν πρόσεξε την επιγραφή.

— Έλα, πατέρα, κατέβα, είπε το παιδί.

— Φτάσαμι; ρώτησε ο γέροντας με απορία, γιατί δεν γνώρισε τη γειτονιά.

— Όχι, αλλά κατέβα.

Κατέβηκε ο γέροντας με δισταγμό, γεμάτος απορία, γιατί δεν κατέβηκε άλλος από τη φαμελιά, μόνο αυτός κι ο γιός του.

— Έλα, πάμε μέσα, του είπε ο γιός του.

— Τι είνι ιδώ, πιδάκι μ'; ρώτησε ο γέροντας με απορία καθώς περνούσαν το κατώφλι της μεγάλης πόρτας.

— Ξενοδοχείο είναι πατέρα, εδώ θα κοιμηθείς απόψε.

Ο γέροντας έμεινε εμβρόντητος.

— Καλά, πιδάκι μ', σι ξινοδοχείο θα κοιμηθώ;

— Ναι, καλέ πατέρα, γιατί στο σπίτι... που να ησυχάσεις, για να ξεκουραστείς.

— Βρε, ολόκληρο σπίτι και δεν υπάρχει νια αγκωνή να ξενυχτήσω; Έλα Παναίία μ', είπε ο γέροντας και σταυροκοπήθηκε. Σε ξενοδοχείο μαθέ;

Εγώ ήρθα για σας κι όχι για ξενοδοχεία. Θέλω να σας νιώθω δίπλα μου, να σας νιώθω κοντά μου, να μυρίζω την ανάσα σας. Δεν ήρθα για πουλυτελείες κι καλοπόριψ'.

— Έλα τώρα, πατέρα, ξέρω εγώ τι κάνω...

Το αίμα του γέροντα ανέβηκε στο κεφάλι.

Λίγο ακόμη και θα πάθαινε γεκεφαλικό.

Είπε να τα βροντήξει κάτω και να φύγει εκείνη τη στιγμή.

Μετάνοιωσε... Έδωσε τόπο στην οργή.

«Άσε ας μη γίνουμε ριζλί στον ξένο κόσμο», σκέφτηκε.

— Αφού ξέρ' ισύ, πιδάκι μ', να 'ρθω, είπε ο γέροντας και μπήκε με σκυμμένο το κεφάλι.

Δεν ξαναμίλησε.

Ανέβηκαν στο δωμάτιο και μπήκαν.

— Να, κοίταξε τι ωραία που είναι εδώ! Είναι καλό ξενοδοχείο!... Απ' τα καλύτερα!

— Το βλέπω, είπε ο γέροντας και τα μάτια του θόλωσαν.

Ένας κόμπος τον έπνιγε στο λαιμό.

— Καλή ξεκούραση, του ευχήθηκε ο γιός, τον καληνύχτισε και βγαίνοντας συμπλήρωσε: Το πρώι θα περάσω να σε πάρω.

Ο γέρος έμεινε μόνος στο δωμάτιο, πιο μόνος απ' ότι ήταν στα μάτια του, που ήταν κατακόκκινα από το κλάμα και την αύπνια και κατέβηκε.

Στη ρεσεψιόν βρήκε έναν υπαλληλό νυχτικό, βρέγια, να τον πρόλαβες, να ζήσεις, αυτό που ήταν στο πάντοιο.

— Ποτέ γύρ'σις, ρε θηρίο; Ισύ έλε'ες πως θα κάτσ' στ'ν Αθήνα νια βδομάδα.

— Ιχτές γύρ'σα.

— Γιατί τόσο γλή'ορα;

— Τελικά, Θωμά, είχες δίκιο!

Δε μας σ' κώνει μασ η Αθήνα, είπε με νόημα ο Γιάννος.

— Καταλαβαίνω, φιλε μ', δε μας σ' κώνει μασ η Αθήνα, επιβεβαίωσε ο γέρο - Θωμάς κουνώντας το κεφάλι.

Δεν είπαν τίποτ' άλλο.

Έπιναν τον καφέ τους, κάπνιζαν το τσιγάρο τους και ο καθένας έπλεε στο πέλαγο των σκέψεών του, που ήταν το ίδιο φορτουνιασμένα, γιατί και οι ζωές των δυο... «καπεταναίων» ήταν το ίδιο απαράλλαχτες. π.μ.

του λέει ο υπάλληλος, αν θέλετε να πάρετε πρωινό, θα περιμένετε ως τις 7.30. Τότε ανοίγει το εστιατόριο.

— Δε θέλω πρωινό, κρατάω απ' το βραδινό, του απάντησε ο Γιάννος αυστηρά και έφυγε.

Κατέβηκε στο σταθμό λεωφορείων, κάθισε στο καφενείο του σταθμού και ήπιε τον καφέ του.

Μπήκε στο λεωφορείο και ύστερα από λίγες ώρες, να τος, και πάλι στο χωριό. Ανάσαν

Ήταν καλοκαίρι του 1944. Στην περιοστέρη ύπαιθρο χώρα κυριαρχούσαν οι ελληνικές απελευθερωτικές δυνάμεις και δεν επικρατούσαν απλώς, αλλά ασκούσαν και τις κρατικές εξουσίες, μέσω της τοπικής οργάνωσης και της τοπικής κοινωνίας. Μία από της εξουσίες αυτές ήταν η απονομή της δικαιοσύνης με τα λαϊκά δικαστήρια. Σε κάθε κοινότητα υπήρχε και το δικαστήριο, χωρίς πραγματικούς δικαστές και δικηγόρους. Οι δικαστές έβγαιναν από τη λαϊκή συνέλευση, όπως και ο εισαγγελέας δημόσιος κατήγορος. Οι αποφάσεις του δικαστηρίου ήταν σεβαστές απ' όλους και την εκτέλεσή τους την είχαν αναλάβει οι τοπικές δυνάμεις ασφαλείας. Το δικαστήριο συνεδρίαζε κάθε Κυριακή, τότε ευκαιρούσαν οι δικαστές, αν είχε υποθέσεις και συνήθως είχε. Το χωριό ανέκαθεν ήταν φιλήσυχο και καθόλου φιλόδικο, τούτο όμως τον καιρό είχαν μαζευτεί ένα σωρό υποθέσεις. Ξάφνιαζε το γεγονός και για τον αριθμό, αλλά και για το είδος των υποθέσεων. Αγροτικές ζημιές με τα γιδοπρόβατα το συνηθισμένο, διενέξεις για το πότισμα των κήπων το καλοκαίρι και σπάνια κάτι σοβαρότερο, όπως απάτη, σωματική βλάβη.

Φαίνεται είχε επικρατήσει η άποψη, ότι αφού έχουμε στην πόρτα μας το δικαστήριο, γιατί να μη λύνουμε τις διαφορές μας με αυτό. Άλλωστε δεν χρειάζονται σπουδαία πράγματα, μια καταγγελία στο δημόσιο κατήγορο και η υπόθεση έφτανε στο ακροατήριο και μάλιστα γρήγορα.

Μια Κυριακή του Ιουλίου συνεδρίαζε το δικαστήριο «εις τον συνήθη τόπον», που δεν ήταν άλλος από το σχολείο. Εκφωνήθηκε η υπόθεση 13 από το πινάκιο, η οποία φαίνοταν απλή απ' ότι κατάλαβε ο πρόεδρος και σκέφθηκε να τελειώνουμε με αυτή, γιατί έχουμε μια - δυο σοβαρές και έχει περάσει και η ώρα. Φαίνεται όμως ότι ο πρόεδρος λάθεψε στην εκτίμηση της σοβαρότητάς της και κυρίως στο χρόνο, που θα απασχολούσε το δικαστήριο. Ο μηνυτής, ο κυρ-Νίκος ο μπακάλης, κλήθηκε να καταθέσει και να υποστηρίξει την καταγγελία του. Κατέθεσε ότι ο γείτονας του, ο Βασιλης Τσίλος, του έκλεψε ένα γατάκι πανέμορφο και για να είναι πιο πειστικός ανέφερε ότι το γατάκι είχε ένα κόκκινο σχοινί δεμένο στο λαιμό του. Μόλις άκουσε για το κόκκινο σχοινί ο κατηγορούμενος πετάχτηκε επάνω και διακόπτοντας δίγλωσσε:

«Το επίμαχο γατάκι δεν είχε στο λαιμό κόκκινο, αλλά κίτρινο σχοινάκι και επομένως δεν είναι του μηνυτή, ο οποίος άδικα με κατηγορεί».

Σε παραστήρηση του προέδρου ότι έτσι παραδέχεται ο κατηγορούμενος ότι πήρε το γατάκι έστω και με κίτρινο σχοινί, ο κατηγορούμενος υποστήριξε απλά ότι το γατάκι το βρήκε στο δρόμο να περιπλανιέται και το μάζεψε και φυσικά δεν το πήρε από το σπίτι του γείτονα μηνυτή του, αφού το δικό του είχε κόκκινο σχοινάκι. Σειράς του μηνυτή να πεταχτεί τώρα και να υποστηρίξει: «Αυτός το πήρε και του άλλαξε χρώμα στο σχοινί

ΛΑΪΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Απ' το βιβλίο «Είναι ο τόπος μας»

του Παύλου Βλάχου Επίκουρου Καθηγητή Παιδιατρικής

για να μην το γνωρίσω, αλλά εγώ το είχα στο σπίτι μου και το γνωρίζω, είναι αυτό που ήταν δικό μου».

Έγινε μεγάλη συζήτηση μεταξύ των δικαστών και των διαδίκων, αλλά και των ακροατών, γινόταν και αυτό, σε μια προσπάθεια να βρεθεί η αλήθεια, αλλά δεν λύθηκε το ερώτημα αν έγινε κλοπή ή όχι. Και τούτο, διότι δεν υπήρχε κανένας μάρτυρας. Το κλειδί φανόταν να είναι το χρώμα του σχοινιού στο λαιμό του γατιού και η υπόθεση τραβούσε σε μάκρος και καθυστερούσαν οι όλες υποθέσεις. Πέραν του στο ακροατήριο επικρατούσε κλίμα λαρώτητας και σε κάθε αντιλογία μεταξύ των διαδίκων ακούγονταν γέλια και σχόλια ειρωνικά. Στην έδρα η δυσφορία ήταν έκδηλη και ο δημόσιος κατήγορος, προφανώς για να εκτονώσει την ατμόσφαιρα, πρότεινε να αναβληθεί η υπόθεση «για κρείσσονες αποδείξεις», καθότι ήταν εξοικειωμένος με τους νομικούς όρους. Ένας από τους δικαστές πρότεινε μεγαλοφώνως να καταδικαστεί ο κατηγορούμενος, λέγοντας:

«Τι καθυστερούμε, είναι φως φανάρι ότι το έκλεψε το γατάκι. Ο πρόεδρος απεγνωσμένα προσπαθούσε να επιβάλλει την τάξη, αλλά και να περισώσει το κύρος του δικαστηρίου και της δικονομίας, υπενθυμίζοντας στον δικαστή ότι

τη γνώμη του θα την πει στη μυστική σύσκεψη του δικαστηρίου και όχι δημόσια εις επήκοον διών. Τα πράγματα έφτασαν σε αδιέξοδο και ένας από το ακροατήριο φώναξε να φέρουν στο δικαστήριο τώρα το γατάκι, για να διαπιστωθεί το χρώμα του σχοινιού. Ήπαρα τη θυμβίδια, που προκάλεσε η πρόταση, ίσως να την υιοθετούσε το δικαστήριο στην απελπισία του και γιατί ο πρόεδρος φελλισε, σαν είδος μάρτυρα, αλλά συνέβη το απρόσιτο, που κάποιος στο τέλος το χαρακτήρισε «από μηχανής θεός». Ακούστηκε φασαρία στην είσοδο της αίθουσας, όπου κάποιος προσπαθούσε να μπει μέσα φωνάζοντας «παρών». Σε δευτερόλεπτα εμφανίστηκε ο Θανάσης ο Λάνος και κατευθυνόμενος προς τον πρόεδρο είπε: «Θέλω να καταθέσω για την υπόθεση». «Και πρώτα πρώτα ποιος σε κάλεσε, είσαι μάρτυρας;» του είπε ο πρόεδρος.

«Όχι, κύριε πρόεδρε, αλλά μπορά να ξεμπλέξω την υπόθεση. Ήμουν στην πλατεία και πέρασε ο Γιάννης ο Φίρας και μας είπε ότι στο σχολείο γίνεται του Κουτρούλη ο γάμος για κάτι γατάκι. Κατάλαβα το μπλέξιμο και ήρθα να καταθέσω». Και ο πρόεδρος:

«Ωστε μπορείς να τα ξεκαθαρίσεις, ορίστε λέγε». Πριν καιρό η γάτα μου γέννησε τέσσερα γατάκια, πανέμορφα και

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ (Ο.ΣΥ.Ν.)

Στις 6/5/2007 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η ΚΓ' Τακτική Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας. Ο Πρόεδρος του Κεντρικού Συμβουλίου κ. Ιωάννης Τσιώτας παρουσίασε τα πεπραγμένα του Κεντρικού Συμβουλίου της Ο.ΣΥ.Ν. στο χρόνο που πέρασε. Ο διάλογος, που αναπτύχθηκε μεταξύ των αντιπροσώπων, ήταν παραγωγικός σε ουσιαστικές προτάσεις πάνω σε διάφορα θέματα της Επαρχίας μας. Ιδιαίτερη συζήτηση και προβληματισμός αναπτύχθηκε σχετικά με την πραγματοποίηση του ετήσιου Ναυπακτιακού Ανταμώματος, ιδιαίτερα με τη μορφή που αντέλει στην πορεία του χρόνου, σε συνδυασμό με τις σύγχρονες συνθήκες που διαμορφώθηκαν στην περιοχή μας.

Μετά το τέλος των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης πραγματοποιήθηκαν οι εργασίες της 3ης Καταστατικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας. Από το Κεντρικό Συμβούλιο προτάθηκε τροποποίηση του καταστατικού ώστε να είναι δυνατή η εγγραφή στη δύναμη της Ομοσπονδίας δύο χρόνων των πατριοδοτοπικών Συλλόγων της Επαρχίας μας, ανεξάρτητα από τον τόπο της έδρας τους. Η απόφαση, για την τροποποίηση του καταστατικού, ήταν ομόφωνη.

Στις 4/6/2007 συνεδρίασε, για πρώτη φορά από την καθιέρωσή του, το Συντονιστικό Συμβούλιο της Ο.ΣΥ.Ν. και συμμετέχει ενεργά.

κράτησα. Το άλλο με το κίτρινο φαίνεται το πήρε ο κατηγορούμενος και ο μηνυτής νόμισε ότι ήταν το δικό του, γιατί δεν ξεχωρίζουν, είναι ίδια και έτσι πρέπει να έγινε το μπλέξιμο. Εγώ ευχαρίστως να το δώσω πίσω στο μηνυτή, αφού έτσι κι αλλιώς για δόσιμο το είχα και αυτός φαίνεται το θέλει, αφού έφτασε στο δικαστήριο.

Το ακροατήριο ξέσπασε σε χειροκροτήματα και η έδρα ανακουφίστηκε από την απρόσμενη διαλεύκανση. Όπρεδρος υπαγόρευσε στο γραμματέα να σημειώσει στα πρακτικά:

«Αθώος ο κατηγορούμενος, δεν διέπραξε κλοπή, είχε γίνει παρεξήγηση».

Μηνυτής και κατηγορούμενος δώσανε τα χέρια ευχαριστημένοι, αφού θα είχαν από ένα όμορφο γατάκι και με την άδεια... του δικαστηρίου, όμως τα σχοινάκια στο λαιμό θα διατηρούνταν για να τα ξεχωρίζουν. Λύνοντας τη συνεδρίαση, είχε περάσει η ώρα, ο πρόεδρος με ικανοποίηση είπε κάτι που συχνά έλεγε:

«Λύσαμε και σήμερα ένα ακανθώδες ζήτημα».

ΜΗΤΡΩΟ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ

Από το Δημότη Ντούρο λάβαμε ένα κατάλογο «Μητρώο Αρρένων» (γενεαλογικό δένδρο) για τους γεννηθέντες από το 1800 μέχρι το 1920, τον οποίο δημοσιεύουμε σε συνέχειες.

ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ Νικ. Αθ. (Λοζίτσας)	1845
“ Αθαν. Ν. ”	1876
“ Γεώρ. Ν. ”	1888
“ Χροσ. Αθ. ”	1920
ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ Ιωάν. Δ. (Χαραμής)	1854
“ Ιωάν. Κων.	;
ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ Παναγ. Μιχ. (Χαλιός)	1874
“ Ιωάν. Μιχ.	1889
ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ Αλεξ. Ιωάν. (Κοτίνης)	1854
ιερέας	
“ Ιωάν. Κ.	18

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) ωρ στη γωνιά του σπιτιού, καμμιά φορά στο χωράφι που δούλευαν ή και σε κανένα Χάνι, όταν πήγαιναν αγωγιάτισσες, ή να φορτωθούν καλούδια για την οικογένεια (φαμελιά). Τις γκαστρωμένες τις βούθαγαν να γεννήσουν άλλες γυναίκες, οι μαμές. Από τον κόρφο τους, έδιναν το μπτρικό τους γάλα στα παιδιά, για να μεγαλώσουν.

Αυτές κοίναγαν στη σαρματίνισα τα παιδιά ή τα εγγόνια, τα νανούριζαν για να κοιμηθούνε, κι έλεγαν τραγουδιστά: «έλα, ύπνε, απ' τα κλαράκια, να υπνώσεις τα παιδάκια», ξενύκταγαν στο προσκέφαλό τους, όταν ήταν άρρωστα, τα 'τριβαν με οινόπνευμα, τους έβγαζαν βεντούζες, τα πήγαιναν καβάλα στο γιατρό. Τα νεογέννητα τα έδεναν κόπανο, με διάφορες πάνες - πανιά, του καιρού εκείνου. Οι Μανάδες αυτές έφτιαχναν προυμάδες το πρωί με γλύνα, έβραζαν τραχανά, κουρκούτι, εκάναν μπουγκιές, με μπομπότα ψωμί και λάδι, έφτιαναν σκορδαλιά με το γουδοχέρι, άρμεγαν τις γίδες, τάιζαν κότες, κουνέλια, τάιζαν γάλα (βρασμένο ή άβραστο με αφρί) όλη την οικογένεια. Από το πρώτο γάλα της γαλάρας γίδας, έφτιαχναν κουράστρα. Κοπάναγαν το γάλα στο νταβλαμπά, έβγαιναν βουστίνα, ξυνόγαλο, βούτρο, έψιναν καφέ στον ψίστη και μετά τον άλεθαν στο χειροκίνητο μύλο (καφόμπλο).

Ζύμωναν στο σκαφίδι, έψιναν ψωμί στη γάστρα, μαγείρευαν, έπλυναν τα τσόλια στα ρέματα, φύτευαν πατάκα, μαρούλια, πράσσα, σκόρδα, σπανάκι, καμπρολάχανο κ.λ.π. σε βραϊές, βραϊές, στα κίπα, σκάλιζαν και πότιζαν. Σάρωναν τις αυλές, άσπριζαν τα σκαλιά του σπιτιού, έστρωναν τα κρεββάτια, το σουφρά, για φαΐ, έφτιαχναν το Γίκο με προικά, για τα κορίτσια, έπλεκαν με βελόνες, έγνεθαν με τη ρόκα, ύφαιναν στον αργαλειό, έραβαν φορέματα στην ποδοκίνητη μπκανή ραψίματος, φορτώνονταν με την τρικιά κλαρί, ξύλα, στάρια, καλαμπόκια, πατάκες κ.λ.π. Όταν έβρεχε έρχονταν στο Σχολείο να μας πάρουν με κατσιούλα από σακκί, διότι οι ομπρέλες σπάνιζαν τότε.

Πήγαιναν αγώγια κι έρχονταν φορτωμένες από τις πολιτείες στο χωριό, πολλές ώρες με τα πουδάρια, κακουζιώσμένες και ταλαιπωρημένες οι καψερές.

Τα παλιά χρόνια δεν ψηφίζαν, δεν κάθονταν στα μαγαζιά, τα οποία ήταν μόνο για άντρες. Από την πλατεία πέρναγαν στις άκρες και σταμάταγαν μόνο για ψώνια στα Μπακάλικα, ή για να μοιράσουν στάρι, που έφτιαχναν για τα γιορτάσια ή τα μνημόσυνα, όταν γύριζαν από την εκκλησία, σε όποιον ήταν στην πλατεία.

Δεν ήθελαν ποτέ να είναι ατερπείς (δυσάρεστες), στα παιδιά τους και στην οικογένειά τους και σπανίως πεί-

σμωναν και ξάμινωναν (άπλωναν χέρι) στα παιδιά τους και στα εγγόνια τους. Τα σουρπώματα φώναζαν να μαζευτούνται παιδιά στο σπίτι.

Ταξίδευαν τους άντρες τους, όταν πήγαιναν μακριά ταξίδια, για να φέρουν λεφτά και τα παιδιά τους, που πήγαιναν παρακάτω, στις πολιτείες, στο Γυμνάσιο, λέγοντας: «Στο καλό κι η Παναγιά ή Μπρουσιώτισσα κοντά σας». Ευχή από τα φυλλοκάρδια τους. Τους περίμεναν πώς και πώς τους ταξιδιώτες.

Η Μανιά - Βάβα έλεγε: «του παιδιού μου τα παιδιά, δυό φορές παιδιά». Τα παραπάνω κι άλλα πολλά, έκανε η Μάνα και η Βάβα - Μανιά, κάποιας μακρινής εποκίνη στο χωριό μας. Αυτήν ήταν η Μάνα και η Βάβα - Μανιά τότενες.

Το παρόν αφιέρωμα αποτελεί είδος Μνημόσυνου, στη Μάνα και στη Βάβα - Μανιά, του παλιού καιρού στο χωριό μας. Αξίζουν κάθε σεβασμού. Με το παρόν αφιέρωμα δεν υποτιμάμε την προσφορά των πατεράδων και των παππούλιδων, οι οποίοι προσέφεραν κι αυτοί πολλά, αλλά απλά τώρα γιορτάζει η Μάνα και η Βάβα - Μανιά, που έδινε ορμήνιες σε μας τα παιδιά.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Στα πεταχτά---

Με έξοδα του Ανδρέα Ασημακάκη κατασκευάστηκε και τοποθετήθηκε κυκλίδωμα γύρω από το πλατάνιο για να προστατεύονται τα λουλούδια.

Η είσοδος του πάρκινγκ όπως διαμορφώθηκε μετά την ανακατασκευή της μάντρας.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Φέτος το Πάσχα ήταν πολύ νωρίς και ο φόβος του καιρού έκανε πολλούς να μην πάνε στο χωριό. Πολλοί όμως ήταν και αυτοί, που αψηφώντας τον καιρό έφτασαν, για να γιορτάσουν παραδοσιακά τη Μεγάλη γιορτή.

Το Σάββατο του Λαζάρου έφτασαν οι πρώτοι «ξενιτεμένοι» χωριανοί.

Την Κυριακή των Βαΐων άρχισαν οι κατανυκτικές ακολουθίες των Παθών στην εκκλησία, που τις παρακολούθησαν σχεδόν όλοι οι χωριανοί.

Ο στολισμός του Επιταφίου, με την επίβλεψη του παπαΝίκου, ήταν από τους καλύτερους. Η περιφορά του γύρω από την πλατεία έγινε κάπως αργά, (όταν ο παπα-Νίκος γύρισε από την Καστανιά που πήγε, να «βγάλει» κι εκεί τον Επιτάφιο.

Τα παραδοσιακά πυροτεχνήματα (βαρελότα, σκαστούρια) στην Ανάσταση συνοδεύτηκαν και φέτος με μοντέρνα, αυτά που χρησιμοποιούνται στις εκδηλώσεις των πόλεων.

Με το «Χριστός Ανέστη» λαμποκόπησε ολόκληρη η περιοχή και αντήχησαν τα λαγκάδια και οι ρεματίες. Με δυσκολία ακούστηκε ο αναστάσιμος ύμνος.

Το μεσημέρι στο πασχαλινό τραπέζι παρακαθίσαμε περίπου 60 χωριανοί. Μετά το φαγητό ακολούθησε γλέντι και χορός μέχρι το απόγευμα. Στην ακολουθία της Αγάπης «έδωσαν τα χέρια» όλοι οι χωριανοί.

Την Τρίτη 10/4 έγινε λειτουργία στο εξωκλήσι του ΑϊΓιάννη και την Πέμπτη 13/4 στο εξωκλήσι του Αϊ-Νικόλα.

Ο καιρός παρά τις προβλέψεις ήταν γενικά καλός, και αυτοί, που πήγαν στο χωριό, αποζημιώθηκαν.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) ρισμάτων, εκπρόσωποι συλλόγων και κάτοικοι του Δήμου Πλατάνου, όπου εξέφρασαν τους προβληματισμούς και τις απόψεις τους.

Στην ομιλία του ο Νομάρχης Αιτωλοακαρνανίας Θύμιος Σώκος δεν έκρυψε την χαρά του για την θερμή υποδοχή που του επεφύλαξαν οι κάτοικοι του Πλατάνου, κάτι για το οποίο τους ευχαρίστησε ιδιαίτερα, εκφράζοντας ταυτόχρονα την απόφαση του να βοηθήσει, ώστε σε

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

κε, «δε νοείται» κι αιδούχοντας τη σημαία και σηκώνοντας την όσσο ψηλότερα μπορούσε, την έφερε στο μνημείο, για να τιμήσει τους νεκρούς μας.

Η πράξη της μας θυμίζει κάτι απ' την κυρά της Ρω.

Ας είσαι καλά Βδοκιά, που σε κάτι τέτοιες περιπτώσεις μας βγάζεις ασπροπόρωσαπους.

Το παράδειγμά σου είναι ένα νηχόρο φάντισμα, σ' όλους αυτούς που προσβάλλουν και καίνε το Εθνικό μας Σύμβολο.

Στεφάνι στο μνημείο κατέθεσε ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Ασημακάκης Ανδρέας.

συνεργασία με το δήμο και τις άλλες τοπικές αρχές να αναδειχθεί μια περιοχή και να οδηγηθεί στην ανάπτυξη με βάση τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα.

Ο Νομάρχης υπογράμμισε ότι η περιοχή χρειάζεται λίγα έργα για τους πολλούς και όχι πολλά μικροέργα για τους ελάχιστους, δίνοντας έτσι το στίγμα της πολιτικής των παρεμβάσεων στο Δήμο Πλατάνου και γενικότερα στην ορεινή Ναυπακτία, που στόχο έχουν την ανάπτυξη του τουρισμού και της παραθεριστικής κατοικίας.

«Μπορούμε και πρέπει» τόνισε ο κ. Σώκος «να κάνουμε τα χωριά μας φιλόδενα και ελκυστικά με έργα που θα αντέξουν στο χρόνο».

Σε άλλα σημεία της ομιλίας του ο Νομάρχης Θύμιος Σώκος αναφέρθηκε στις ευκαιρίες του νέου αναπτυξιακού νόμου για την ανάπτυξη υποδομών τουρισμού, στην αξιοποίηση τόπου προορισμού της Λίμνης του Εύνου, ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στην ανάγκη στήριξης της κτηνοτροφίας και των μικρών επιχειρήσεων, ώστε οι νέοι άνθρωποι να μείνουν στον τόπο τους.

Κλείνοντας ο κ. Σώκος και απευθυνόμενος στους συγκεντρωμένους κατόικους επεσήμανε «Πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία και να δώσουμε στον τόπο κάτι παραπά-

νω. Το κάτι παραπάνω θέλει δουλειά και σεβασμό στον κόσμο και αυτό πράττουμε καθημερινά. Πιστεύουμε στον τόπο μας, τον προβάλλουμε και κυρίως τον υπερασπίζουμε γιατί ο Πλάτανος και η Ναυπακτία αποτελούν σήμα κατατεθέν για την